

“fateful”

place at the turn of the century

Text: Kateryna Lyra
Текст: Катерина Липа

There are places in this world bearing graphical testimony to the fact that history evolves following a certain spiral pattern. Under certain circumstances they attract extraordinary personalities and give rise to extraordinary situations. One such “fateful” place is in Kyiv, on the ground floor of a building at 13 Reitarska Street Mystic output data: time (turn of the 21st century); personae (cultural-educational elite); setting: large-scope enlightening activity easily blending into modern beau monde gatherings.

A hundred years ago the place accommodated an operatic studio led by Peter Tchaikovsky's nephew Yuri Davydov and Illya Chystiakov's celebrated ballet school destined to serve as an example for many such institutions the world over. Its graduates added to their alma mater's reputation by successful performances and spectacular careers in Europe, America, and Japan. Boris, son of Illya Chystiakov and his wife, Kyiv prima ballerina Oleksandra Havrylova, could only embark on a good creative career, becoming the Ukrainian National Opera's

Chief Conductor. But then the house fell into decay lasting the rest of the stagnation period ending in the USSR collapse.

Constance Uzwyshyn was almost instantly aware of the mystic atmosphere surrounding the old structure (Boris Pasternak wrote of it as a “grand imposing mansion”). She wanted to revive the spirit, so she used her financial means and business talent to set up the ARTEast Gallery. Holding an art professor's degree, specialising in Ukrainian art, Ms. Uzwyshyn developed a highly professional project. At the time a peculiar situation had taken shape in Kyiv: owners of picture galleries with professional training could be counted on the fingers of one hand, leaving Constance the only one with an academic degree in the field. Hence the gallery's professional level and assortment on display. It took quite a while struggling through the Ukrainian bureaucratic labyrinth and during this period of utmost strain on the nerves and energy resources Constance Uzwyshyn received her basic training in post-Soviet survival, learning acronyms totally Old

“Фатальне” місце на зламі століть

Є у світі такі місця, саме існування яких свідчить про спіральність руху історії. За певних обставин вони притягають до себе яскраві особистості, формують неординарні ситуації. Одним з таких “фатальних” місць Києва є перший поверх будинку на вулиці Рейтарській, 13. Отже, містичні вихідні дані: час дії - рубіж віків; тип дійових осіб - культурно-мистецька еліта; тип створюваних ситуацій - культурно-освітня діяльність широкого профілю, котра плавно переходить у невимушену тусовку.

Сто років тому тут знаходилася оперна студія, очолювана небожем геніального Петра Чайковського Юрієм Давидовим, та ушлявлена балетна школа Іллі Чистякова, що стала взірцем для багатьох закладів такого профілю у світі. Вихованки школи

Greek to any visitor from the West (e.g., ZHEK, SES...). Actually, the woman rates another academic degree or maybe a special Purple Heart for surviving wounds to body and soul undreamed of by all war veterans in US history.

Audiences admiring Ilyia Chystiakov's dancers on the world's most prestigious stages could hardly imagine the blood, sweat, and tears involved in their faultless techniques, just as those eagerly exploring ARTEast expositions do not have the slightest idea about the organising perils lived through by the management. It is only natural, for everything preceding a good performance must remain backstage. Connoisseurs and novices visiting this gallery feel equally comfortable as each can find things he or she prefers or has been looking for - e.g., canvases bearing world-renowned names (the gallery co-operates with a strictly limited number of artists, among them Tetyana Yablonska, now at the peak of her glory, and young recognised talents such as Ivan Kyrychenko and Oksana Stratiychuk) or a candelabrum, vase or chandelier kept in the Tiffany style, all hand-made of course. The gallery welcomes art students; they can come and copy works. Here one can order a party (not more than 100 guests). Company experts will render consultations on picture frames or how to best place a canvas in your home interior. And of course one can visit the gallery just to relax and enjoy the refined environs, once again made aware of true talent, reminded of the *ars longa vita brevis* adage.

рознесли славу про свою alma mater на Рейтарській по Європі, Америці, Японії. Син Іллі Чистякова та прима-балерини київської опери Олександри Гаврилової Борис за цих обставин не міг стати чимось меншим, аніж головним диригентом Київського національного театру опери та балету. А потім будинок "впав у сплячку" аж до 1998 року, на всю довгу тоталітарну зиму.

Констанція Юзвішин відчула "дух таємничих стін та свідків цього величного старого будинку" (так про нього написав поет Борис Пастернак). І заходилася отой дух пробуджувати. Але вже своїми засобами - заснувала галерею ARTEast. Констанція - доктор мистецтвознавства, фахівець з українського мистецтва. Це дозволило їй розробити високопрофесійний концептуальний підхід до справи. Варто зауважити: в Києві склалася дивна ситуація - власників галерей з мистецтвознавчою освітою можна перелічити на пальцях однієї руки, а вчений ступінь має лише одна Констанція. Що й зумовлює якість презентованого у галереї. За час організаційних клопотів, продирань крізь бюрократичні чагарники Констанція пройшла добру школу виживання малого бізнесу в екстремальних умовах пострадянських часів, засвоїла значення найзакрученіших аббревіатур (наприклад, ЖЕК, СЕС та ін.). І, мабуть, заслуговує на ще один вчений ступінь. Або, принаймні, на медаль "За мужність".

Глядачі світових балетних столиць не бачили, якими сльозами оплачували на репетиціях вихованки Іллі Чистякова блиск і легкість виконання найскладніших партій. Глядачі виставок у галереї ARTEast ніколи не побачать мук організаційних зусиль персоналу. Це правильно, бо мистецькі проблеми

мають лишатися за лаштунками. Й витончений знавець, і новачок почувуються в галереї цілком комфортно, кожен знаходить речі на свій смак. Це може бути живописний твір майстра із світовим іменем (галерея співпрацює з обмеженим колом авторів - від ушавленої Тетяни Яблонської до молодих, але вже відомих Івана Кириченка та Оксани Стратійчук). А може бути свічник, ваза чи світильник у стилі Тіффані, все ручної роботи. Є нагода повчитись малювати (це ніколи не пізно - тож не соромтесь), влаштувати невелику (не більше, ніж на 100 гостей) приватну вечірку, порадитись із фахівцем, як підібрати раму до картини, які твори розмістити в інтер'єрі і як саме. Або ... просто відпочити серед витончених предметів, відчути чари незвичайного місця і плин часу на заповідному острові мистецтва.

ars
longa
vita
brevis

